

Vzpomínky - Osada hlubokých stínů

Tam kde se modrá řeka klikatí když opouští můj rodný kraj
i louky lesy údolí a v dáli modřínový háj
a malý město kouzelný nad ním se tyčí hora Klet
na ní je malá hospůdka a v ní vám teď chci vyprávět

Roky mládí dávno utekly a my odrostli jsme dětským hrám
na dlouhou cestu životem pak vydal se už každý sám
však vzpomínky nás lákají a vábí zpět na horu Klet
a potom když se sejdem tak chtěl bych ti říct těch pár vět:

Tak ruku mi dej a budem spolu vzpomínat
na doby ty krásné kdy měl jsem tě hodně rád
tys byla má láska pak zmizelas mi bůhví kam
a lásky té šíp zůstal v mém srdci uchován
tys byla má láska to už je všechno dávno pryč
ve svých rukou jsi měla k mému srdci klíč

Pak jednou přijde den kdy přiláká nás hora Klet
ale jeden z nás dvou už nikdy nevrátí se zpět
občas si někdo vzpomene jaký to byl dobrý kamarád
a on u nebeských bran už nebude ta slova znát:

Tak ruku mi dej.....